

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 123. Senatus, seu Parlamentum a Carolo rege in Anglia habitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Sæc. XVII.
A. C. 1640.

§. CXXIII.

Senatus, seu Parlamentum a Carolo Rege in Anglia habitum.

*Rapin Thoir
Hist. d' Angl.
l. 19. p. 631.
Nelson t. I.
pag. 306.*

Enimvero Thomas Wentworthus Staffordiæ Comes sponte sua ad hoc bellum viginti, & Lenoxius Dux, pluresque alii Proceres ferme quadraginta librarum millia Regi suppeditabant, Hiberni quoque Ordines quatuor, ut vocant, subsidia offerebant: ut vero ceteræ etiam Provinciæ sua quæque tributa penderent, Parlamentum convocari necesse erat: Die igitur præstituta Rex Proceribus, Nobilibus, civibusque Westmonasterii congregatis per eundem Comitem supremum Regii Sigilli Custodem pluribus exposuit, qualiter Jacobus ejus Pater Anglicam nationem ab exterorum insultibus vindicaret, Scotos & Anglos in unam gentem cum ingenti splendore, & Angliæ Regni honore conjunxerit, atque in ipsos etiam Scotos beneficia, totiusque Nationis Anglicæ jura & privilegia nullo discrimine extenderit: „nunc vero, „pergebat Comes, Scoti fidei, gratitudinis & obsequii immemores, filii „Belial suis insolentiis & rebellionibus „classicum concinnunt, & cujusdam „Achitophel consilia secuti excusso Re-
gii

„gii Imperii jugo infinitam propemodum Sæc. XVII.
 „multitudinem in rebellionis societatem A. C. 1640.
 „secum rapiunt, & honores, potestatem,
 „Regiamque auctoritatem usurpantes,
 „arma contra Unctum Domini, legiti-
 „mum ac minime dubium Regem suum
 „capessunt: His quidem Rex exercitum
 „suis expensis ac fidelium Anglorum
 „ope contractum opposuit, non ut no-
 „ceret, sed ut eos terrore ad obsequium
 „revocaret, hi vero Regio militij insul-
 „tantes audacter gladiis caput objectare
 „ausi sunt: Rex quidem probe perpen-
 „dit, Puritanos ex illis esse, quos nec
 „vincere, nec vinci gloriosum fuerit, ma-
 „luit tamen, facta futuri obsequii
 „fideique pollicitatione injuriarum ob-
 „livisci, quam ultionem in subditos
 „exerrere. Quamprimum vero Rex
 „Bervico redierat, luculenter patuit,
 „Scotos simulato hoc obsequio tum
 „nonnisi ad exequenda perniciofa eo-
 „rum consilia, & ad declinandam tem-
 „pestatem eis impendentem temporis
 „inducias quævisse, nunc vero exte-
 „rum quoque hostem in rebellionis o-
 „pem evocare. „ His dictis Rex præ-
 „fatam Loudenii epistolam ad Galliarum
 „Regem a Rothessio, Montrosa, Mon-
 „gomeryo, Loudeno, Leslæo, Forre-
 „stero, & Marro Scotis Proceribus sub-
 „scriptam exhibuit, ac prælegi jussit,
 „postea

Sæc. XVII. postea Windebanckium, quem a Secretis habuit, ad inferioris Curiae Patres decrevit, ut eis exponeret, Scotorum temeritatem jam eo devenisse, ut non amplius controversia ageretur de Liturgia, vel de Episcopali Regimine, sed an ipsemet Carolus ultra eorum Rex esset futurus, an secus: cum ergo, inquietabat Windebanckius, Rex tam perniciosam rebellionem inultam transmittere non posset, maxime cum & illi pacem proterve nuper violassent, sibi esse consilium, illos bello, quando alia rationes compertæ fuissent inutiles, ad justas obsequii metas reducere; quam ad rem subsidia necessaria a fidelibus & amantissimis Angliæ suæ Ordinibus se petere instanter instantissime, promittens, se impetrato, quod sufficeret, auxilio, Tributum navale remissurum, nec ullis postea civium desideriis refragaturum, modo nihil subsidiis concedendis anteverteretur.

Attamen inferioris Curiae Patres, quorum potissimi erant Puritani Scotis bene affecti, de Scotiæ turbis ac vindicanda Regis autoritate parum solliciti, die vigesima sexta Aprilis rebellionem querelas de exactiōibus, privilegiorum violatione, disciplinæ Ecclesiasticæ immutatione, tribunalis pro Anglorum Procerum delictis inquirendis

dis erecti, necnon *supremæ Commissionis* **Sæc. XVII.**
 excessibus exaggerabant, petentes, ut **A. C. 1640.**
 priusquam de pecuniarum subsidiis age-
 retur, populorum querelis satisfaceret;
 non enim agnoscimus, reposuerunt illi,
 conditionem, quam Regi placuit ad-
 jicere petitioni nostræ, scilicet: quod si
 pecuniæ, quantum satis esset, dare-
 mus, ipse Tributum navale remissurus
 esset: Satis enim constat, hoc nullo
 jure populo impositum, sed per vim in-
 iustam esse extortum. Nec teneri po-
 pulum Anglicanum subsidia contribuere
 in bellum, quod non bono, sed exitio
 Patriæ est inchoatum, & quod maxi-
 me detestatur. Rogamus igitur potius,
 ut auctores impii illius belli supplicio
 afficiantur.

Præterea, cum eis innotuisset, quod
 Rex in Loudenium iudicii acta instruere
 vellet, hi Regem jam eo redactum,
 ut supremo jure haud ultra agere pos-
 set, compulerunt, ut hunc perfidum
 hominem libertati assereret. Ex ho-
 rum petulantia Rex acerbiora metuens,
 Laudo Archiepiscopo, & Thoma Went-
 wortho Staffordiæ Comite suadenti-
 bus, die decima sexta Maij Parlamen-
 tum dissolvit, palam tamen professus,
 se non minus pro patriarum legum obser-
 vantia fore sollicitum, ac si Parlamen-
 tum esset congregatum. Postridie Rex
 e Cu-

Sæc. XVII. e Curia inferiori tres Senatores, qui
A. C. 1640. præcipui erant seditionis inctores
 Hothamum, Crevium, & Belazifum
 custodiæ dari, & Nobilis Brockii scri-
 nia excuti jussit: hac ipsa tamen seve-
 ritate rursus Parlamenti jura a Rege
 fuisse violata, vociferabantur Puritani:
 Ediderat quoque Blagshavius libellum,
 quo demonstratum ibat, Parlamenti
 decreta etiam dissentientibus Episcopis
 valida esse, nullamque Clericis profa-
 nam competere jurisdictionem: recla-
 mabat Rex, Cancellarius, & Cantua-
 riensis Archiepiscopus, Puritani tamen
 Authorem amplis præmiis, & elogiis
 celebrabant, qui etiam die decima nona
 Maij in publico foro Londini scri-
 ptum quoddam affixerant, quo omnes
 artium tyrones Archiepiscopi Pala-
 tium solo æquare sollicitabantur: In-
 terim Clerici in suo Conventu sub Sy-
 nodi nomine Sessiones, annuente Rege
 prosequabantur, & conditis septende-
 cim Canonibus decernebant, ut omnes
 Ecclesiastici, & Universitatis Doctores
 jurato profiterentur, quod Doctrinam
 „& Disciplinam in Anglicana Ecclesia
 „stabilitam, utpote quæ cuncta ad sa-
 „lutem necessaria contineat, approba-
 „rent, nulloque pacto ullam doctrinam
 „Papisticam invehere, nec in moderno
 „Ecclesiæ Regimine immutationem ad-
 „mit-

mittere, vel hoc Regimen superstitionis
 quibus Romani Episcopi subicere vel-
 lent., Displicuit non paucis hæc ju-
 ramenti formula, eoquod *Ecclesiastici*
 subditos ejusmodi juramento adstrin-
 gere ausi essent, hocque jurejurando
 Ecclesiæ disciplinam immutandi liber-
 tatem Regi demerent, cui tamen soli
 tanquam *supremo Ecclesiæ Capiti* olim
 egregii Reformatores utramque pote-
 statem adjudicarunt: ita nempe pro
 varia temporis rerumque vicissitudine
 de suprema potestate Ecclesiastica mer-
 cari consuevere.

§. CXXIV.

*Ipsimet Angli vario sub obtentu Regi
 suo infensi.*

Tantus erat Scotorum Regem suum
 opprimendi ardor, ut ipsos etiam
 Anglos innumeris beneficiis eidem ob-
 strictos ad rebellionis suæ societatem
 pertrahere, totis viribus adlaborarent,
 nec etiam animosis eorum conatibus
 defuit perverſi consilii successus; quip-
 pe ex bellicæ ultionis metu omnem
 pecuniarii subsidii spem intercidere in-
 tenti, varias Angliæ urbes, ac præci-
 pue Londinensem ad denegandas in
 Scoticum bellum suppetias impulerunt,
 populumque contra Regem concitare
Hist. Eccles. Tom. LX. Dd fata-

*Toyras Hist.
 d' Angl. l. 19.
 Clarendon
 tom. 1.
 pag. 191.
 Nalson l. c.
 pag. 491.*